רק בשני פתקים

בעת ששורות אלו נכתבות, לא ברור כלל לאן פניה של הכנסת מועדות. האם רוב חבריה באמת רוצים לעמוד למבחן זה, או שיעשו הכל כדי להבטיח שהממשלה תוחזר רק בין אחד בינ"ש לבין מועמד הליכוד. יהיה זה אריאל שרון, בנימין נתניהו או סילבן שלום.

בכל מקרה יאמר כאן, כי תהיה זו שעת חסד רה מצד המפלגות הבכירות, הכפולה, חזורה לבחירות של המפלגות בלבד.

מתום מערכת הבחירות ב־1992 כשהמפ"ל סגנה מכה קשה – ראש הממ"ל אז, שבלון הסר רל, לא הצליח בשום אופן להסביר, לעצמו לפ חות, את חכיבה לירידת המפ"ל בכוחה. שכן, המפ"ל משך המלוא התערבות זכה לשבחים רבים על עבודתו ותקציבים לא מבוטלים הוצאו למשי רות הביטחון החיוניו.

את ותשובה להספד המנחים, הוא קיבל במ כתבים שונים אליו מכמה מידידיו. מכתבי ניחו מים. תוכן המכתבים כמעט זהה: אין לנו שום טענות כלפיך אך כלפי המפ"ל ואין לראות בה צבועים הציונית, בעד והליכוד, משום הצבעה מוטה. תמיד הצבענו מפ"ל וכנראה נמשיך לה צביע מפ"ל, אלא שהמידרון והמצוד של שמיר ור בין, דוקי אותנו להסביע את חתמנו על התפתחויות האחת ולחתום את תרומתנו הראשית לנצחונו של יצחק שמיר.

אין ספק כלל שהתמונה הזאת עלולה לחזור אם ובאשר תבטל הבחירה הישירה לראש הממשלה. הציבור הדתי־לאומי הוא מאוד מעורב פוליטית: נגיד בדרך כלל אחד הליכוד, יהודה הרכבו אשר יהודה, והקודנו הראשון הוא המפ"ל; גם אם סיע תה בכנסת הצטיינה־בייצוג חובשי הכיפות הסרי גות בכל עניין ודבר.

הבחירה לראשות הממשלה היא אחת הדוג דות ליתרון שבשיטת ההצבעה הכפולה. לאחרך כל מערכות הבחירות לראשות הממ שלה קיבלה יתר קולות מאשר בבחירות לכנסת ולא רק בגלל הצדדים המקומיים בעיניי רת. שני הפתקים אישיותו ומאפשרים מתן ביטוי לשני הי צדים של המצביע ורתו.

שיטת ההצבעה הזאת היא גם יותר דמוקרטית ועצמו העובדה ששר המשפטים, ד"ר יוסי בילין חבין ביקרה של השיטה הקודמת – אשמת ד"רשני. ויא רוצה לפגוע במפלגות הדתיות מוד ומאידך לחזק את "ישראל אחת" באמצעות המצעמר לדר לחזק את ממשלה, שוזא, כידוע, גם ראש הרשימה. גם והליכוד, ברוכו, מעריף את השיטה הישנה, משום שאמצעותה כך הוא מאמין, יזהיר את כל משום שבאמצעותה כך הוא מאמין, יזהיר את כל הסולות שברוב לו לש"ס, לי"שראל ביתנו, ר"ראי דוד ולאומי". אין באמצעות המעמד לראשות הממשלה, שזוא גם ראש הרשימה לכנסת.

הבנה במפ"ל

במפ"ל הושגה כבל הבראה הבנה על הרכב הרשימה לכנסת הבאה – אם תעמד הכנסת. הכל אם אם אם. ראשי המפ"ל מבקשים לצדף לרשי מה שני הרשים. האחד במקום הראשון ובנסיבות מסויימות) והשני במקום הרביעי.

מנכ"ל מתי הרן הרצליים, הרב אלי בן רחמו מחכי מקי שיתמוך במקום הרביעי. הרב בן רחמו נחשב כאיש אמונו של "הראשון לציון", הגר"ע עליהו שליט"א ובהכרת הרב להצלחת הרשימה בב חירות, במעט מוגבית בשילובו של הרב בן רחמו. בהחלט מועמד ראוי.

אשר למקום הראשון, אם הבחירה לראשות הממשלה ולכנסת ייערכו בעוד ששים יום, הרי שאין סיכוי כלל שתאל"ל אפי פין יפתיב"ר מש מת המפ"ל לכנסת, או ברשימה כלשהי. פיק אותם חברי יקימו בינתיים תנועה ויבנו מרכי כוח לקראת הבנסת ה־17.

אל"ם (מיל.) משה הגר העומד בראש המבינה הקרב־בצבאית ברחוב ה' חברון ומנחם לנרא, מ שהיה עד לאחרונה ראש אגף בשב"כ, הם מצוות היועצים הקרוב של תאל"ל פיק־אילתי.

מעניין לדעת מיהו מועמדם לכנסת של "תנו כי מפ"ל מהאגים"?

דיכטר ממשיך בכסא ההיכרות

ראש השב"כ, אבי דיכטר ועמו ראש המחלקה היהודית ועוזריהם, נפגשו בשבוע שעבר לשיחה בנוש קסוף עם ראש ישיבת "תורת החיים", הרב שמואל סל שליט"א.

הפגישה שוארכה כשעה וחצי נסבה על אמונות ודעות והתנהלה באווירה טובה.

שיחה חשובה קיים הרב סל עם הבאון הרב שמואל אריכבן שליט"א ביחסת האפרון. הרב אר רבן ממנהיגיה הבולטים של היהדות הדתית־ל קש, באמצעות הרב סל, לחזק את מתייבי נוש קסוף העימות־כם בקו האש והביע ראגה לשלומם.

נך ל"מאיר" ז"ל

היו תקשורת שהוא נראה ברחוב תל־אביב ומאר חד יותר בעיקר באזור יד־אליהו, מקום מגוריו. תמיד בחברת ילדים בגילאי 13־9. קסנים יותר מחרו ממנו, למרות שמעולם לא הזיק לאיש. אמנם עשה לא מעט מעשי קונדס בצעירותו, אך תמיד בממגרת הטעם והמדה.

מעולם לא ידעתי את שמו המלא וכולנו קרא נו לו בכינויו: "מאיור". עשור זקן ופראות. כיפה שחורה לראשו וכקלו הגרוני המסדרי הנעמת עם שחרה לראשו וכקלו הגרוני המסדרי הנעמת עם והילדים באופן משעשע. אותם חפרו.

היתה לו ל"מאיור" בקיאות בתנ"ך והיה מחיר בחשבון. והא היה מסוגל להבפיל שלוש ספרות. בשלוש ספרות בשניות, ובצעירותו הוא נענה לפ כתבי לוח הבפל לכל מבקש.

פרדים היה יומו הגדול. היו לו רעשני־ענק שרעש הפוקפוד היה קטן לידם והילדים צהלו ושר מחו. היה בעל יסודיו אך לא נתן למחלתו להשי בית את שמחתו. בשנים האחרונות חי עם אחיו בתל־אביב, אולם בשבתות ובחגים חתאחה אצל משפחה יחידת בבני־ברק שסיפקה לו את כל צר כיו.

"מאיור" שהילדים רדשו אחריו, היה יראי־שמים, מקפיד על סדנו של יוד, שה שחור ועיניים מחדירות ולב טוב. באחרונה לקה באירוע מוחי ומצבו הב ריאתי היחידני וביום ימיטי בשבוע שעבר נפטר ויצא בן 62.

מאיר כהנא היה שכן ובלוויתו השתתף קהל רב. ולוויתו יצאה מבית המתים של עיר בדמת אהרון בבני־ברק לבית העלמין "יקוד".

שיכון המרעים"ו "המשך שנקיו" בירושלים, איבד עוד עוף מנוסו.

יהיה זה מעשה של חסד ללמוד משניות לעילוי נשמתה מאיר בן יוסף נתן הבחן המכונה "מאיור".

בקריית־אתא התגורר יהודי שומר מצוות בשם אליעזר כשר שזעזה את השוואה והיא נקבה בו את אותותיה. כשהלך לעולמו, נמנעו בתי המכזזוזן ועל מצבתו נחקק "עבד את ה' לפי־שכלו". שלום הק קרן.

בסוד שיח אדמו"רים

התשובה שהחפשה לגליז קדח

ב"ה כסלו תשל מחר שבת קודש, והא יום הסי לולא של רבי חוב בעיר המכונה המגיד הגדול (מק דוש) ממעזריטש. מי שהיה תלמידו ויורשו של הבעש"ט.

יום זה הוא יום־שוב לחסידי חב"ד, יום שבו לפ נות ערב יבא אדמו"ר הזקן, רבי שניאור זלמן מליאדי, בעל ה'תניא' והשולחן ערוך לחידות מביה הכלא בפטרבורג נתקב"ט.

פתחתי את לחה כהלל חב"ד בתאריך זה ומצאתי בו כתוב לאמור: "אין אומרים אב הרחמים וצדקתך צדק ובן אין אומרים תחנון למחרתו ביום א' כי כסי לו) ובכל עיד ועיד מתאספין אנ"ש (אנשי־שלומנו) למשתה ושמחה ולהודות לה' על הגם הגדול. השי נה, שהל בשבת קודש נהנינן לעשות השמחה בחר צאי־שבת קודש. ועשין סיום הש"ס ומחלקין את הש"ס להבא. וכן מתחילין ביום י"ט בכלו ללמוד שוב שיעורי לימוד ה'תניא' כפי שנחלקו לימי השנה על־ידי כ"ק אדמו"ר הריי"צ נ"ע.

"לפי שאחת הסעבות (המלשינות) על אדמו"ר נ"ע היתה על אודות הסמץ, שעות רבי מאיר בעל הגם שהיה מאסף בכל עת מתעצמות ושולח לעניים ישבי ארץ הקודש, על־כן ביום הזה יתעוררו אנ"ש לחזוק בסעות ולחדים ותרומה לקופת רבי מאיר בעל הגם "כולל חב"ד" שנוסד על־ידי אדמו"ר הזקן לעניים ונצרכים) וישליח טוב עבודים לברכה וישועה".

ובספרו "יהי אור" מספר המספר החסידי, ר' יאיר שוחרמן הי"ו, סיפור שלא ששמע מדוב החסיד ר' אהרון יוסף ז'ל מבריאלסטוק על המגיד הגדול מז עזריטש זי"ע והנה הוא כאן בעיירה קלה בלבד.

רוסא שהיה סודק של ובעל עבירה, נסע ביומות החדוף עם חובלו במרכבה מרופדת ומאסגע הדרך ראה איש שוכב על האדץ ומכוסה בקרוו ושלג, והיה עוד בחיים. ירד הרוסא מהמרכבה ועשה כל המאמ צים להצילו, והחזיר אותו והביאו לעיר המרוחה הרי פא אותו לגמרי, והאיש הזה היה מלמד.

עברו שנים והמלמד הזה נפטר לבית עולמו. וב עולם העליון שמע המלמד שמכריזים על הרוסא שהגיעו. שכבר מספיק לו לשהות בעולם הזה יצרי כים לקחת אותו מן העולם. עמד המלמד וטען לפ ענו על מה שאמרו: "כל המעיים נפש אחת מישראל כאילו קיים עולם מלא". על־כן ביקש עבורו שיני חיו לו להמשיך לחיות. אמרו לו בפמליה של מעלה אם אתה מוכן להחזירו בתשובה, אז אפשר להשאי רו בחיים, וענה שהוא מסכים.

ואכן, שלחו את המלמד להחזיר את הרוסא בת שובה. וכיום אחר מימי המגיד בשהרוסא נסע יחד עם וזנתו בכרכבתו המפוארת על אחת דרך שבה נתקל במלמד הנוסס והציל אותו, שוב האה איש מנהל על הקרח וירד להחזיתו, אבל כל המאמצים לא הועילו כי היה ממש חתיכת קרח. על־כן שלח את בעל העגלה את חזנתו לעיר הקרובה, להזעיק עזרה עם ציוד מתאים, כדי לנסות ולהחזיתו, אם בכי לל, את האדם שהפך לגליד קרח.

מיד כאשר העגלון ואשת הרוסא עזבו את המ קום והרוסא נשאר לבד עם איש הקרח, נעמד הגם סר על רגליו ואמר לרוסא: כלום זוכר אתה שלפני זמן רב הצלת במקום הזה איש במצב כזהו אני הגני האיש, ואני כבר נפטרתי מן העולם ושמעתי בשר לם האמת שורצים לקחת אותך מן העולם. הלילחי טענת למענך, שישאירו אותך בעולם, והסכימו לי רק בתנאי שתעשה תשובה. אשר על־כן, אם אתה רוצה לעשות תשובה מוטב ואם לאו מה תהיה מי תתר.

הרוסא השיב כי הוא רוצה לעשות תשובה, אלא שהוא כל־כך רחוק מהיהדות עד שאינו יודע כלל מה לעשות. אמר לו הנפטר כי "רק צריך הדור יכול להשיב אותך לדרך המלך", והביאו אל פתח ביתו של המגיד הגדול ממעזריטש.

באותה שעה נשמע בחדרו של המגיד הגדול רעש המולה מכיוון הלכת הכניסה והמשמשים בקר רעש מצאו שם את הרוסא בוער ובוכה שרוצה לחזור בתשובה. הוא ותתבון בפני המשמשים שיתנו לו להיכנס אל הרבי, אלא שהרבי ציווה להם שלא יתנו לו להיכנס.

הרוסא לא התייאש ושכב בפתח לדלת ביתו של המגיד קלושה ימים וביקש רחמים שיתנו לו להיכ נס. בעבוד שלושה ימים התעסק המגיד בפעילו ופם כיסה את ירדי וסניו, והסכיר שעושה האת כדי שלא ישמא מאותו רשע, ויצא אל הרוסא. הרוסא בעק "אני רוצה לעשות תשובה" והמגיד ענהו: לפי עומנו משעיך אינך יכול לעשות תשובה. "אם כן" – אמר הרוסא – "איני רוצה לחיות". והמגיד לא הגיב על כך, והרוסא קם ממקומו ופנה לכיוון הנהר שורם בסמוך להסביע עצמו.

המגיד מעזריטש שלח את כמשמשו שיעקוב אחר הרוסא ומעשיו והינוה אותו לאמור: "כאשר תראה שהוא הולך באמת למסע את אימתו, תקרב אליו והבא אותו אלי".

וכך עשה המשמש ושמר על מרחקיען מהרוסא וכשראה שהוא לוקח אבן כבדה ומנסה לקשור אותה לגופו, כדי שבקפיצתו לתוך הנהר יטבע לאלתר – רץ לעברו וקרא לה חרבי מבקש להאותך.

ומיד הלך אחר אל חרבי המגיד, והמגיד נתן לו סדר שלם של תשובה.

המגיד הזהיר לו לשרוך גלות ובמקום שיהיה אסור לו להיות בלילה שלא יקנה אוכל ויאכל רק מה שיתנו לו, ויאכל רק מאכלים קרים ויתפלל רק ביישר. שאל הרוסא את המגיד עד מתי לנהוג כך וע נה: "עד שיודיעו לך".

הרוסא קיבל את דרך התשובה וקיים את כל מה שצוותו.

כשראו־רעיו ובני משפחתו של הרוסא את דרך הנזירות המשונה, הוציאו עליו שקל כי השתגעה עליו רעתו, והרוסא עצמו קיבל באהבה את על הג לות דרך התשובה.

יותר היום המגיד הגדול נסע עם תלמידיו אל היער הקרוב למעזריטש ובבוסר בשקט אל אותו מקום שהרוסא היה מתפלל שם. בעומדם שם ראו אותו עומד ליד אילן ומתפלל מגוה בדבקות עצר מן, וכשהגיע לפסוק "החמיו על כל מעשיו", שמעו שהוא מתרגם את הפסוק לאידיש: "אפילו אויף אנא נידערינע בריאה וויא איך האסטו אויף רוח" (אפילו על בריה שפלה כמוני, גם מנות בעהאסט רחמנים"). וכשאמר את הפסוק "הואלת ה' דבר פי", שוב תירגם לאידיש: "אפילו אזוי פרי פה פועל ווי איך, האב אויך זוכה צופרעגן צו לויבן נאיס אפילו פה פרי כמוני" גם־כן זוכה להלל את הז". וחיכה המגיד עם תלמידיו עד שהרוסא סיים "שמונה עשרה" של מנחה הארוכה שלו בדיוק אחבה וחיכה אמר לו שעייכת הגלות שלו הגיעה לקיצה ולקח אותו המגיד יחד עם חבורתו לחודו וסידבו עד למאוד.

ואמר בעל ה'תניא' על מורו ורבו המגיד הגדול ממעזריטש זי"ע ששום אבר בגופו, לא היה בע חו אלא אך ורק לעבודת ה' יתברך. וקרה שלאיזה צורך הניח את ידו לאחוריו, והחזיק את ידו כ' שעות עד שהיה לו שוב צורך להשתמש בידו לעבודת הבורא ואז החזיר את ידו. וכך נהג אדמו"ר שהיה חלש מאד.

ואמרו שמימות האר"י הקדוש זי"ע לא היתה בעולם חבריא קדושה כתלמידיו של המגיד הקדוש שפתו בצמא את דבריו וכולם באותו שלום האריך ותורה. זי"ע.